

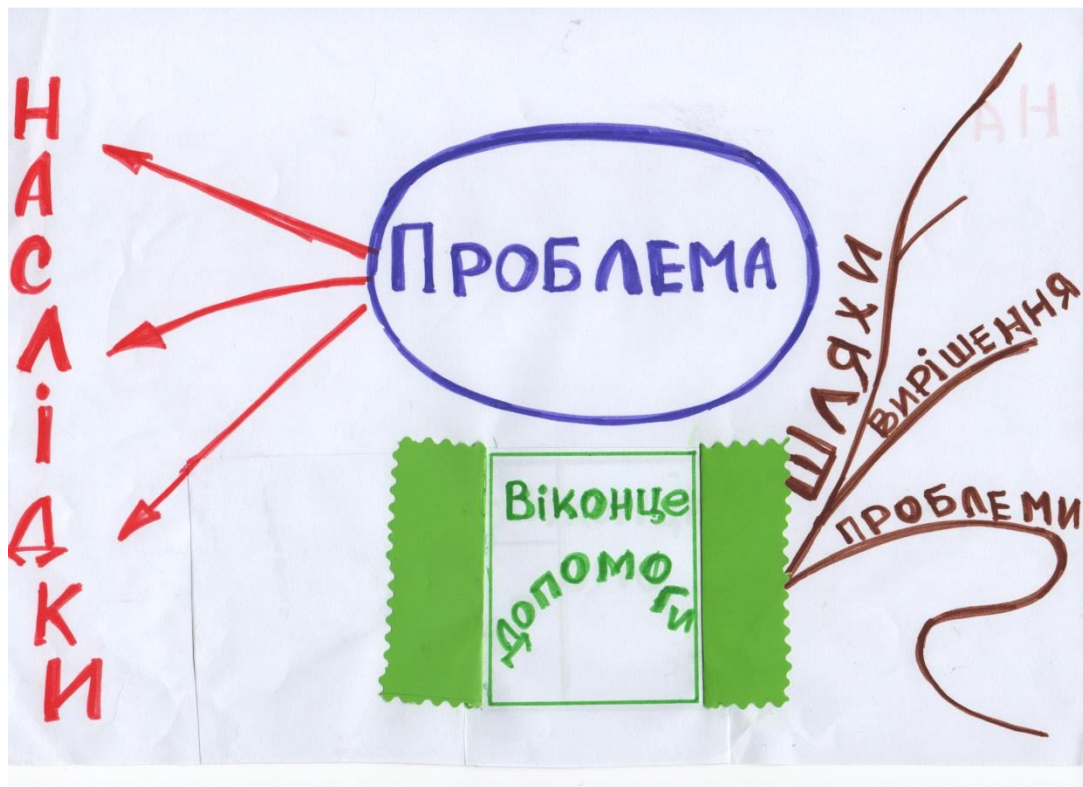
Супер герої завжди поруч.

Кожний день, проведений поруч з дітьми, не схожий на попередній. Обізнаність нинішнього покоління у цифровому світі інколи лякає: як нам до них далеко з одного боку, а з іншого чітко розумієш: діти – наші вчителі, а не навпаки. Кожного дня нова сучасна іграшка, новий освоєний, пройдений етап комп'ютерної гри. Та нічого скаржитися, треба шукати нові напрямки руху у лабіринтах навчання. Сучасні діти...*Наскільки вони обізнані в ІКТ, настільки вони віддалені від звичайної книги.* Цей кладязь інформації мало приваблює дітлахів красою ілюстрацій, художнім словом, у якому криються ключові заповіді життя. І прості умовляння послухати, роздивитись працюють ненадовго. *Як же «зачепити» дитячу душу, подружити їх зі словом...?* Ну вихід повинен же бути !? Це може бути щось дитяче, близьке....??? **ДЕТЕКТИВИ ...!!!!** А чому б і ні? Детективи допоможуть мені зацікавити, подружити малюків і книгу ! *А детективами будуть самі діти.* А разом , уявіть собі, *ми будемо* не слухати, а *складати казки*, ведучі в них *свої власні розслідування*, розпутувати складні ситуації, допомагати казковим героям. Перш за все у моїй авантурі треба було *використати щось неординарне, що зачепить дитину.*

ІЛЮСТРАЦІЯ до казки ! Та ще й з проблемним сюжетом ! «Ось що мені потрібно!», - подумала я , і почався процес виготовлення . Підбирала предметні малюнки, придумувала прихований в них сюжет. І та-а-ак , залишилось спробувати *власну технологію* на практиці. І назвала я її *«Віконечко допомоги.»* Чому саме так , дізнаєтесь пізніше .Суть її полягає в тому, що дітям пропонувалася закодована в малюнках казка з проблемним сюжетом. Чому з проблемним ,ви вже зрозуміли, бо діти по своїй природі винахідники, досліджувачі в «масках» супергероїв, бетменів , леді Бак, супер Котів та інших. Вони з легкістю входять в образи, проходять всі рівні, труднощі їх навпаки спонукають до дій. *А мені, як педагогу, того й треба: пробудити дитячу фантазію та активувати їх мовлення.* Отже процес мовленнєво- творчої діяльності стартував.

Алгоритм спільної діяльності був таким:

1 крок : розглядання малюнка

2 крок: помічаємо в чому полягає проблема у майбутній казочці. Це теж виражено на малюнку. Разом, як справжні детективи, аналізуємо зображення: міміку, пози, жести, кольори.

3 крок: «заглядаємо у віконечко допомоги», де міститься додаткова інформація: речі, казкові герої, словом, те, що знадобиться нам у нашому детективному розслідуванні .

4 крок: шляхи розгортання подій теж на картині у вигляді предметних малюнків, але дітям слід здогадатися , як саме, чим це може допомогти. *Мета цього етапу* - розбудити дитячу фантазію , використати свій життєвий досвід, склавши усі деталі в один ланцюжок.

Чим же закінчилась моя авантюра дізнаєтесь, якщо самі спробуєте поринути у технологію «Віконечко допомоги».

*А для нетерплячих **анотація до тієї самої дитячої детективної історії.***

Діти перестали читати і навіть розглядати книжечки. І все через те, що злий Карабас -Барабас знищив у них всі кольори. Вирішили герої однієї з книжок їх повернути. На своєму шляху вони зустрічають Хмаринку, Курчаток, Капустинку, Братиків -помідорчиків, сестричок Лисичок, які допомагають у біді. (Як саме? Ми придумали з дітьми те, що вони дарують свої улюблені кольори: хмаринка- синій, курчатка- жовтий, капуста- зелений, помідори- червоний, а лисички – оранжевий .)

*Ось так ми , побувавши детективами, вчилися складати свої власні казки, тим самим, **пробуджуючи** в собі любов до художнього слова. **Я не оговорила, саме пробуджуючи, бо казочки, забавлянки, колісаночки із самого народження у нашому серці.***